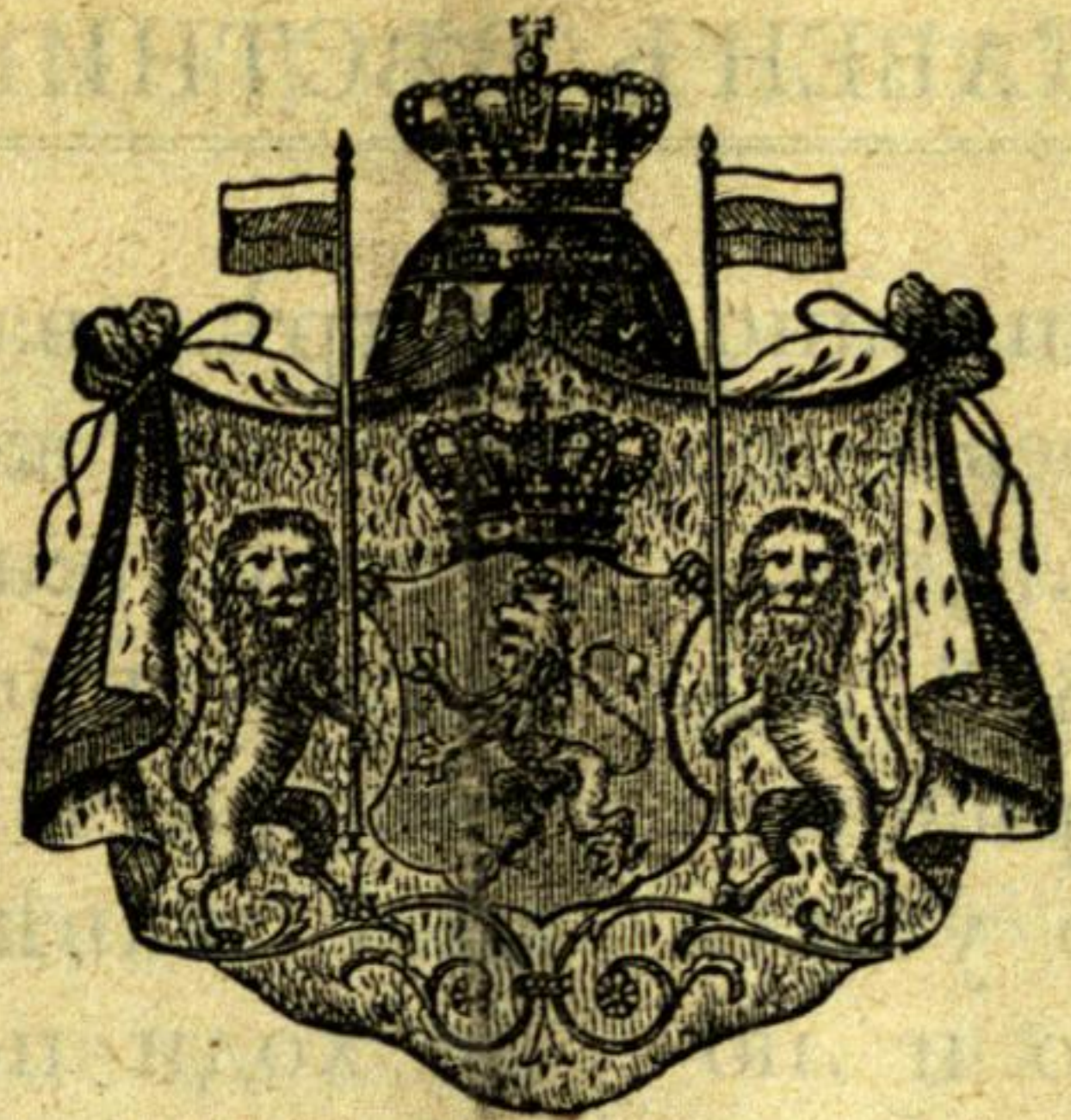

До г. Н. Сивели поимену. му
при първо. окр. съдъ
в мѣсто

ДЪРЖАВЕНЪ

ВѢСТНИКЪ.

ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТНИКЪ

излиза

ва сега три пѣти въ седмицата, вторникъ, четвъртъкъ и сѣбота.

Годишна цѣна на „Държавенъ Вѣстникъ“

за въ Княжеството е 16 л. за повѣтъ съ прибавление на пощенскитѣ разноси.

ЗА ВСЯКАВИ ПУБЛИКАЦИИ

се плаща

за 1 редъ въ стълбецъ $\frac{1}{2}$ страници 40 стот. а за такъвъ въ $\frac{1}{3}$ стот. 30.

Писма за абонаменти и публикации

и всичко що се отнася до Държавенъ Вѣстникъ се испраща до Администрацията му

ГОД. V.

СОФИЯ, сѣбота 19 ноемврий 1883 год.

БРОЙ 125.

ОФФИЦИАЛЕНЪ ДѢЛЪ.

Извѣстия отъ Двора на Негово Височество

Въ петъкъ 11 ноемврий Негово Височество прие на докладъ Министра на Правосъдието г. Д-ра К. Стоилова и Съвѣтника при Министерството на Финанситѣ г. Кеие.

Същия денъ имахъ честъта да се представятъ на Негово Височество Флигелъ-Адъютанта на Негово Величество Всероссийския Императоръ Полковникъ Баронъ Каульбарсъ, Командира на Кюстендилската No. 2 дружина Майоръ Пещеревъ, цѣлния съставъ на Държавния Съвѣтъ, Майоръ Рихтеръ и г. Д-ръ Гриммъ.

Въ сѣбота 12 ноемврий Негово Височество прие на докладъ Министра на Общитѣ Сгради, Земледѣлието и Търговията г. Т. Икономова, Министра на Правосъдието г. Д-ра К. Стоилова и Министра на Външнитѣ Дѣла и Исповѣданията г. М. Балабановъ.

Същия денъ имахъ честъта да се представятъ на Негово Височество Английския Дипломатическия Агентъ и Генераленъ Консулъ г. Ласселсъ, Австрийския Вице-Консулъ въ Варна г. Переиро и г. Д-ръ Вжлковичъ.

Въ недѣля 13 ноемврий има честъта да се представи на Негово Височество Съвѣтника при Агенството въ Цариградъ г. Иосифъ Ковачовъ.

Същия денъ Негово Височество благоволи да присъствова на черковната литургия въ село Подуени и подари на селската църква единъ полиелей.

Въ понеделникъ 14 ноемврий Негово Височество прие на докладъ Министра на Вътрѣшнитѣ Дѣла г. Д. Цанкова, Управляющия дѣлата на Военното Министерство Подполковника Котельникова и Министра на Правосъдието г. Д-ра К. Стоилова.

Същия денъ имахъ честъта да се представятъ на Негово Височество Руския чрезвѣщенъ пратеникъ г. Ионинъ, Германския Генераленъ Консулъ г. де Брауншвейгъ, Отоманския Комисаръ за Вакуфитѣ Нихадъ Паша съ двама Турци, Подполковникъ Ризенкампфъ, Капитанъ Кубе, Предсѣдателя на Народното Събрание г. Д. Грековъ, г. Ив. Симеоновъ, г. А. Михайловъ и г. Шивачевъ.

По Министерството на Правосъдието.

УКАЗЪ

№. 960.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милость и народната воля,
Князь на България,

По предложението на Нашия Министър на Правосъдието, представено Намъ съ докладътъ му отъ 12 ноемврий 1883 година подъ No. 220,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЪ.

I. Да смегчимъ, отъ петнадесетъ години затворъ въ окови на десетъ години затворъ въ окови, наказанието на Цвѣтко Димитровъ, жителъ отъ село Изятовци, Цариброд-

ска околия, осъденъ съ присъдата № 123 отъ 23 юлий 1883 година, на Софийския апелативенъ съдъ, за предумишленно убийство жена си съ пушка.

II. Испълнението на тоя указъ възлагаме на Нашиятъ Министър на Правосъдието.

Издаденъ въ Нашата Столица София на 12-й ноемврий 1883 година.

На първообразното съ собствената рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ:

Министър на Правосъдието: К. Стоиловъ.

Докладъ до Негово Височество.

№ 220.

Господарю!

Предсѣдателятъ на Софийския окръженъ съдъ, съ представлението си отъ 20 октомврий тая година подъ No. 10,023 ми испраща на зависяще распореджане, както присъдата на вѣренний му съдъ, издадена на 24 мартъ 1883 година подъ No. 27, така също и присъдата на Софийския апелативенъ съдъ отъ 23 юлий 1883 година No. 123, чрезъ която се потвърдява напълно споменжтата присъда на Софийския окръженъ съдъ. Съ тази присъда Цвѣтко Димитровъ, жителъ отъ с. Изятовци, Царибродска околия, е осъденъ на петнадесетъ (15) годишенъ затворъ въ окови за гдѣто е убилъ жена си Стоянка, но съ постановление да се ходатайствова предъ Ваше Височество за смегчение наказанието му отъ петнадесетъ годишенъ затворъ въ окови на десетъ-годишенъ затворъ въ окови. Споредъ присъдата на Софийския апелативенъ съдъ, обстоятелствата на това дѣло сж слѣдующитѣ:

На 17 декемврий 1882 година Цвѣтко Димитровъ като обѣдвалъ у дома си съ жена си Стоянка, скаралъ се съ нея, изговорилъ ѝ докѣчителни думи, подиръ което Стоянка излѣзла въ двора. Въ това врѣме дъщеря му Параскева го помѣряла да не прави така, той грабналъ пушката си и искалъ да гръмне, но пушката не хванала и Параскева сполучила да избѣгне въ нѣкоя съседна тѣмъ къща. Слѣдъ като поправилъ пушката си Цвѣтко помѣрилъ презъ прозореца къмъ жена си, помалката му дъщеря Латинка, която била въ стаята при него, извикала на майка си да бѣга защото баща ѝ искалъ да я убие, но въ това врѣме Цвѣтко гръмналъ и жена му Стоянка на часътъ паднала мъртва. Подиръ това убиецътъ строшилъ пушката си и отишълъ въ селската механа, гдѣто имало много селени, между които и кметътъ на селото, тамъ той расказалъ за извършеното отъ него злодѣяние. На 20 декемврий 1882 година дѣлото се предаде на изслѣдвание и на 27 януарий 1883 година прокурорский надзоръ при закрившия се Трънския окръженъ съдъ е внелъ дѣлото въ съдѣтъ съ обвинителенъ актъ, основанъ на слѣдующитѣ мотиви: че Цвѣтко Димитровъ извършилъ злодѣяние споредъ признанието си, безъ да иска, че отъ показанията на свидѣтелитѣ той убилъ жена си съ пушка и слѣдъ това я ударилъ съ пушката нѣколко пѣти по главата, което се потвърдявало отъ медицинский актъ № 5, и отъ

което се констатира, че той е убилъ жена си умишлено, че обвиняемий е извършилъ злодѣянieto въ трезвенно състояние и пълно съзнание. Дѣлото се е разгледвало предъ Софийския окръженъ съдъ на 10 мартъ 1883 год. Въ съдебното дирение Цвѣтко Димитровъ не призналъ себе-си за виновенъ, като казалъ че той случайно убилъ жена си, безъ да иска, и че сж си живѣли мирно и любовно. Отъ свидѣтелскитѣ показания, както на дъщеритѣ му Параскева и Латинка, така сжщо и на други лица, се е доказало съвършено противното. Слѣдъ изслушванието обвинителната рѣчь и заключението на прокурорътъ, Софийския окръженъ съдъ, като взе въ съображение: 1) фактътъ на злодѣянieto, констатиранъ и отъ медицинския актъ No. 277, доказанъ тоже и отъ самопризнанието на подсѣдимия и показанията на свидѣтелитѣ; 2) показанията на Латинка, очевидецъ на това злодѣяние; 3) обстоятелството, разяснено отъ свидѣтелката Латинка, че Стоянка не е живѣла строгъ съпружески животъ; 4) че извършеното отъ Цвѣтко Димитровъ убийство подлежи на наказание, съгласно съ чл. 174 отъ Отоманския наказателенъ кодексъ, осѣдилъ Цвѣтко Димитровъ за убийство жена си безъ предумишление и при облекчително обстоятелство на петнадесетъ годишенъ затворъ въ окови, съ постановлението да се ходатайствува предъ Ваше Височество за смѣгчение наказанието на Цвѣтко Димитровъ отъ петнадесетъ на десетъ годишенъ затворъ.

Неблагодаренъ отъ тая присѣда, No. 27, на Софийския окръженъ съдъ, Цвѣтко Димитровъ подава въззивна жалба на 9 априлий 1883 година срещу нея, предъ Софийския апелативенъ съдъ, съ слѣдующитѣ мотиви: че сѣда не взелъ въ внимание неговото редовно живѣяние съ съпругата му, но далъ сила на показанията на малолѣтната му дъщеря Латинка, която казала въ съдебното дирение че родителитѣ ѝ се карали и не живѣли помежду си добръ, че момичето може да е повредено въ ума и да не знае какво говори и че то не може да се приеме за свидѣтель срещу баща си, че случката станала на 17 декември 1882 година когато тръгналъ да отиде за воденицата, слѣдъ като излѣзалъ на 130 до 150 крачки отъ къщи, гдѣто срѣщналъ жена си и гдѣто се закачила не знае какъ пушката му, та гръмнала възъ жена му, която стояла срещу него, е била безъ всѣка мисль и предварително подготовка, заради това моли да се отмѣни тежкото наказание на което е осѣденъ отъ Софийския окръженъ съдъ и да го освободи отъ наказанието. Софийския апелативенъ съдъ въ съдебното си засѣданне на 23 юлий 1883 година, като изслушалъ заключението на прокурорския надзоръ, за да разрѣши това дѣло взелъ въ съображение: 1) че обвиняемий Цвѣтко Димитровъ се не признава, че е убилъ жена си съ желание, понеже той не ималъ никаква причина за това, тъй като съ нея той си е живѣлъ много добръ, но че убийството се случило безъ да иска, като се испрегнала пушката му съ която ходилъ на воденицата за брашно, и то на 160 раскрача отъ къщата гдѣто посрещналъ жена си, когато предъ Царибродския началникъ е казалъ: че когато жена му излѣзла за да напои воловетѣ, той тръгналъ да отиде на село Браковци да си купи тютюнъ и срѣщналъ жена си, която се връщала вече съ воловетѣ и на която обадилъ за кждѣ отива; въ това врѣме махалъ съ дѣсната си ржка съ която държалъ пушката презъ срѣдата и пушката се отпрегнала и ударила съ крушумъ жена му; 2) че отъ показанията на дъщеря му Параскева въ предварителното дирение се доказва, че той въ сжщий день, когато се случило убийството, се скаралъ на жена си Стоянка, а тъй сжщо и на дъщеря си Параскева, която го погодила да не прави така а той взелъ пушката си и искалъ да убие по-напредъ Параскева, която се избавила, защото пушката не уловила; 3) че показанията на помалката му дъщеря Латинка, която била очевидецъ на това злодѣяние, указватъ че той преди да извърши това, се каралъ съ майка ѝ, която не живѣла твърдѣ похвално съ мъжа си, и че слѣдователно убийството не станало случайно, което се показва и отъ разнообразното оправдание на обвиняемий, но умишлено, фактъ който се констатира и отъ медицинския актъ, съ датата 20 декември 1882 година No. 277, сиречь, че освѣнъ съ

застрѣляване Цвѣтко е нанесълъ нѣколко удара по главата на жена си Стоянка, като се е боялъ да не би да остане жива, обстоятелство, което не може да се случи когато убийството е случайно; 4) че отъ показанията на дъщеритѣ му Параскева и Латинка се вижда, че Цвѣтко не е живѣлъ съ жена си много добръ, защото тя обичала да ходи по махалата неизвѣстно при кого, даже и по-нѣкога да остава да ношува възъ отъ къщата, както това се е случило презъ ноцъта преди да стане убийството, обстоятелството, което не може освѣнъ да бѣде въ полза на подсѣдимия Цвѣтко Димитровъ. Възъ основание на тѣзи съображения и чл. 174 отъ Отоманския наказателенъ кодексъ и ст. ст. 811, 815 п. 3 и 886 отъ Врѣменнитѣ Съдебни Правила, Софийския апелативенъ съдъ съ присѣдата си No. 122, отъ 23 юлий 1883 година напълно потвърдилъ присѣдата на Софийския окръженъ съдъ, издадена на 29 мартъ 1883 година подъ No. 27.

Господарю! като намирамъ 4-то съображение на Софийския апелативенъ съдъ за съвършено умѣстно, т. е. че Цвѣтко Димитровъ не е живѣлъ съ жена си много добръ, защото тя обичала да ходи по махалата неизвѣстно при кого, даже и по нѣкога да остава да ношува възъ отъ къщата, както това се случило презъ ноцъта преди да стане убийството, обстоятелство, което не може освѣнъ да бѣде въ полза на подсѣдимия Цвѣтко Димитровъ, то възъ основание на ст. 14 отъ конституцията имамъ честь най-покорно да моля Ваше Височество да благоволите да одобрите слѣдующето ми предложение.

I. Да благоволите и смегчите наказанието на горѣказаний Цвѣтко Димитровъ, отъ 15 години затворъ въ окови, на 10 години затворъ въ окови, осѣденъ съ присѣдата отъ 23 юлий 1883 година No. 123 на Софийския апелативенъ съдъ за убийството жена си Стоянка съ пушка.

Ако Ваше Височество одобрявате това мое предложение, то най-покорно моля да благоволите и подпишете приложенний тукъ указъ.

Съмъ, Господарю, на Ваше Височество най-покоренъ служителъ и вѣренъ подданикъ.

София, 12 ноември 1883 год.

Министръ на Правосѣдието К. Стоиловъ.

По Министерството на Външнитѣ Дѣла и Исповѣданията.

УКАЗЪ

№ 963.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милость и народната воля
Князь на България,

По предложението на Наштъ Министръ на Външнитѣ Дѣла и Исповѣданията, представено Намъ съ докладътъ му отъ 11 ноември 1883 год. подъ No. 8563,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Да се внесе на разглеждане въ настоящата сессия на третото обикновено Народно Събрание приложеното тукъ предложение за измѣнения на приврѣменния уставъ на пощитѣ и телеграфитѣ.

II. Съ изпълнението на настоящия указъ се натоварва Нашия Министръ на Външнитѣ Дѣла и Исповѣданията. Издаденъ въ Нашиятъ Дворецъ въ София на 12 ноември 1883 год.

На първообразното съ собствената ржка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ:

Министръ на Външнитѣ Дѣла и Исповѣданията:
М. Балабановъ.

Докладъ до Негово Височество.

№ 8,563.

Господарю!

Съ указа на Ваше Височество отъ 4-й януарий 1883 год. се е разрѣшило да се внесе на разглеждане въ Държавний съвѣтъ „приврѣмения уставъ за поцитѣ и телеграфитѣ“, заедно съ нѣкои измѣнения, предложени вслѣдствие добитата практика при изпълнението на поменатия уставъ въ течението на една година, т. е. отъ 1-й декемврий 1881 год., когато тоя уставъ е билъ одобренъ отъ Ваше Височество.

Държавний Съвѣтъ съ отношението си отъ 27 октомврий подъ No. 994, ми събщи преписъ отъ законопроекта за поцитѣ и телеграфитѣ, както се е той приелъ отъ него въ извънредното му засѣдание на 20-й октомврий тек. година.

Преди обаче да се тури въ дѣйствието тоя законопроектъ, ще трѣбва да се внесе на разглеждане въ Народното Събрание, а това не намирамъ за възможно да стане въ настоящата сессия, по причина, че това послѣдното ще бѣде занято съ въпроси отъ належаща нужда.

Отъ друга страна, като имамъ предъ видъ необходимостта да се намалятъ пощенскитѣ такси, а при това, да се измѣнятъ и нѣкои отъ постановленията на горѣпоменатия уставъ, които постановления не се намиратъ сгодни въобще за службата, имамъ честь да моля най-покорно Ваше Височество да благоволи да разрѣшите, на основание чл. 109 отъ Конституцията, да се внесе въ настоящата сессия на Народното Събрание за разглеждане предложение за измѣнения на приврѣмения уставъ за поцитѣ и телеграфитѣ, заедно съ относящата се къмъ него обяснителна записка.

Ако Ваше Височество одобрявате това мое предложение, моля най-покорно да благоволи да подпишете приложенъ тукъ указъ.

Съмъ, Господарю, на Ваше Височество най-покоренъ служителъ и вѣренъ подданикъ.

София, 11 ноемврий 1883 година.

Министръ на Външнитѣ Дѣла и Исповѣданията:
М. Балабановъ.

Предложение

за измѣнения на приврѣмения уставъ на поцитѣ и телеграфитѣ.

Чл. чл. 55, 71, 73, 84, 110, 111, 166, 167 и 168 да се измѣнятъ, както слѣдва:

а) чл. 55. Всичката правителствена корреспонденция, телеграфна, писмовна, парична или посилочна, размѣняема въ предѣлитѣ на Княжеството между правителственитѣ учреждения и длъжностнитѣ лица се освобождава отъ такса.

б) чл. 71. Пощата пренася по пощенскитѣ трактове вѣзели и посылки.

Тѣжината на вѣзелитѣ и посылкитѣ не може да надминува 50 килограма и въ тѣхъ не може да се включватъ писма или какви и да е бѣлѣжки на корреспонденция.

в) чл. 73. Таксата на вѣзелитѣ и посылкитѣ, размѣняеми вжтрѣ въ Княжеството или съ странство и подлежащи на обикновенната тарифа, е 30 стотинки на килограммъ за расстояние до 250 километра. Таксата на посылкитѣ, подлежащи на необикновенната тарифа, е 45 стотинки на килограммъ за расстояние до 250 километра, и 65 стотинки на килограммъ за повече отъ 250 километра;

г) чл. 73 bis. Като исключение, таксата на вѣзелитѣ и посылкитѣ, които съдържатъ обявени цѣнности, и които подлежатъ на обикновенната тарифа, е:

а) за размѣняемата корреспонденция между крайбрѣжнитѣ Дунавски мѣстности, отъ тия послѣднитѣ въ странство, или отъ странство за казанитѣ мѣстности, е по 10 стотинки на единъ килограммъ или дробъ отъ единъ килограммъ тежина, и

б) за посылки съ обявена цѣнность, размѣняеми между показанитѣ въ горнята точка а) мѣстности и подлежащи

на необикновенната тарифа, таксата е 20 стотинки на килограммъ или дробъ отъ килограммъ.

Забѣлѣжка. Посилкитѣ безъ обявена цѣнность, размѣняеми между крайбрѣжнитѣ Дунавски мѣстности или между тѣхъ съ странство подлежатъ на такситѣ, показани въ първата и втората алинея на предшествоващия членъ 73.

д) чл. 84. За вѣзелитѣ и посылкитѣ съ обявена цѣнность, освѣнъ предвиденитѣ въ чл. чл. 73 и 73 bis такси, се взема, като право за застрахование:

а) за размѣняемата отъ тоя родъ корреспонденция, между крайбрѣжнитѣ Дунавски мѣстности, отъ тия послѣднитѣ за странство или отъ странство за крайдунавскитѣ мѣстности по 5 стотинки за всѣки 100 лева или дробъ отъ 100 лева, и

б) за корреспонденцията, размѣнена вжтрѣ въ Княжеството, по 10 ст. за 100 лева или дробъ отъ 100 лева.

ГЛАВА ШЕСТА.**І. За пощенскитѣ записи.**

е) чл. 110. Всѣки може да влага въ пощенскитѣ писалища на Княжеството сумми, опредѣлени за преобрѣщанне въ пощенски записи, платими въ предѣлитѣ на Княжеството, и именно: въ мѣстности, въ които се намиратъ окръжни или околийски ковчезничества.

Ни единъ пощенски записъ не може да бѣде за по-малко отъ единъ левъ, нито пъкъ да надмине суммата 500 лева.

Пощенски записи за исплащанье въ столицата или въ мѣстность, дѣто има клонъ отъ Народната Банка, се издаватъ до 20,000 лева всѣки записъ;

ж) чл. 111. За всѣко испращанье пари чрезъ пощенски записи се плаща 10 стотинки за записи отъ единъ до 20 лева.

За записи отъ 20 до 50 лева плаща се по 20 стотинки; за записъ отъ 50 до 10 лева — 30 стотинки, отъ 100 до 200 лева — 50 стотинки, и тѣй нататъкъ, като се прибавятъ по 20 стотинки за всѣки 100 лева или дробъ отъ 100 лева до 500 лева, за записъ отъ 500 лева нагорѣ се зема по 1 левъ за всѣки 1000 лева и за всѣка дробъ отъ 1000 лева.

Вложителтъ е длъженъ да предплаща правото за испращаньето.

з) чл. 166. Надзора надъ телеграфо-почтенската служба се упражнява отъ единъ главенъ директоръ.

и) чл. 167. Единъ административенъ съвѣтъ, състоящъ отъ главния директоръ, инспекторитѣ, секретаря, контролора, счетоводеца и главния механикъ, дава мнѣнието си по всичкитѣ въпроси, които се отнасятъ до службата на поцитѣ и телеграфитѣ, и които Министра или главния директоръ намѣри за нужно да му представи за разглеждане, и

к) чл. 168. Централното управление състои отъ:

- 1 главенъ директоръ,
- 2 инспектори,
- 1 секретаръ,
- 1 контролоръ,
- 1 счетоводецъ и
- 1 главенъ механикъ.

Числото на помощницитѣ на горнитѣ чиновници се опредѣля при съставяньето годишния бюджетъ, споредъ нуждата на службата.

София, 11 ноемврий 1883 год.

Министръ на Външнитѣ Дѣла и Исповѣданията:
М. Балабановъ.

Обяснителна записка

за предлагаемитѣ измѣнения на приврѣмения уставъ за поцитѣ и телеграфитѣ.

Чл. 55. По старата редакция на тоя членъ отъ устава, всичкитѣ правителствени учреждения трѣбва да заплащатъ такситѣ за предадената отъ тѣхъ корреспонденция на пощата. Таксата на правителственната телеграфна корреспонденция се тоже заплаща.

По тоя начинъ, можеше да се узнае точния приходъ отъ пощитѣ и телеграфитѣ, но провѣрката на разнесенитѣ за тая цѣль сумми отъ страна на учрежденията, става твърдѣ трудно, особено за пощенската корреспонденция, за която е немислимо да се набавятъ винаги оправдателни документи по за пѣколкото стотинки, заплатени за такса на пощата. Отъ друга страна, тоя родъ корреспонденция се размѣнява даромъ почти въ всичкитѣ други държави.

По тия причини, чрезъ новата редакция на тоя членъ 55, всичката правителствена корреспонденция — телеграфна и пощенска -- се освобождава отъ такса.

За да може да се узнава приблизително прихода, който би постѣпилъ отъ нея, пощенскитѣ и телеграфни писалища ще иматъ да държатъ ежегодно, презъ течението на два мѣсеци, статистиката за размѣнената правителствена корреспонденция; начина за размѣнението и за котрола ще се опредѣлятъ въ особенъ правилникъ.

Таксата на размѣняемата правителствена корреспонденция съ странство ще се заплаща исцѣло.

Чл. 71. Ограничението въ тежината на взелитѣ, което се предвиждаше по старата редакция на тоя членъ, неотговаря на нуждитѣ, а защото чл. 83 отъ сѣщия уставъ, като предвижда, че взели и други предмети могатъ да се приематъ съ обявена цѣнность до 10,000 лева, които ако предположимъ, че сѣ въ сребро, ще тежатъ 50 килограма, то предвиденото по-напредъ ограничение се премахва съ предлагаемата нова редакция на тоя членъ.

Чл. чл. 73 и 84. Предвиденитѣ по-напредъ такси въ тия членове се намаляватъ особено за крайбрѣжнитѣ Дунавски мѣстности. Причинитѣ за това намаление сѣ извѣстни на г. г. представителитѣ и отъ запитванието на Свищовския представителъ г. Ф. Маринова.

Чл. чл. 110 и 111. Както се вижда отъ предложението, таксата за пощенскитѣ записи се значително намаляватъ. Това намаление се направи за улеснение на населението и за да може да се постигне по-голъмо обращение, отъ което ще послѣдва и по-голъма полза за хазната.

Стойността обаче на издаваемитѣ записи си остана и за напредъ ограничена до 500 л. за всекия. Тая норма е приета и отъ много други държави, гдѣто тая служба съществува; защото, ако това ограничение се премахне, могатъ да се представятъ и случаи, когато правителството, за да може да исплати записитѣ, ще бжде принудено да пренася сумми отъ едно ковчежничество въ друго, нѣщо, което ще предизвиква и не малки разноски за хазната.

Исключение се направи само за записитѣ, които ще се исплащатъ въ столицата или въ мѣстность, гдѣто има клонъ отъ Народната Банка.

Чл. чл. 166, 167 и 168. Отъ предложеното измѣнение на тия членове се вижда, че на чело на телеграфо-пощенското управление се поставя единъ главенъ директоръ, а не както е сега, двама инспектори. Пощенската и телеграфна служба сѣ съединени, и слѣдователно началника на тоя отдѣлъ трѣбва да е едно само лице.

София, 11 ноемврий 1883 година.

Министръ на Външнитѣ Дѣла и Исповѣданията:
М. Балабановъ.

Съ указъ подъ No. 931 отъ 1 ноемврий т. г. се постановява: да се пренесѣтъ отъ часть II гл. VI ст. 1 двѣ хиляди и триста и седемъ лева къмъ часть II глава III ст. 6, по бюджета на Министерството на Външнитѣ Дѣла и Исповѣданията, за съдържание пѣвческый хоръ при катедралната църква Св. Кралъ, до свършакъ на тая година.

Съ указъ подъ No. 932 отъ 28 октомврий т. г. се постановява: да се отпуснѣтъ на живущата въ г. Златица Елена, съпруга на покойний священникъ Тодоръ Минчевъ отъ Македония като едноврѣменно пособие сто и петдесетъ лева, които да се взематъ отъ суммата, предвидена въ бюджета за пособие на престарѣли священници и священнически вдовици.

Отъ Министерството на Вътрѣшнитѣ Дѣла.

О К Р Ж Ж Н О

No. 7413.

До Г. г. окрѣжнитѣ управители.

Понеже споредъ 44 членъ отъ „закона за окрѣжнитѣ сѣвѣти“, тия послѣднитѣ даватъ мнѣнието си, относително съставянието, уничтожението, раздѣлението или присѣдинението на общинитѣ, то при настоящето като възвръщамъ при особенъ списъкъ постѣпалитѣ въ Министерството непосредственно и чрезъ ввѣренното вамъ управление разни заявления отъ жителитѣ на селата и общинитѣ въ повѣренното вамъ окрѣжие, моля ви, г-не управителю, да се распоредите щото тия заявления, ако да сѣ разгледани отъ досегашнитѣ окрѣжни сѣвѣти, съгласно съ циркулярнитѣ телеграмми отъ 7 и 9 текущий ноемврий подъ No. No. 7256 и 7345 да се внесѣтъ отново на разглеждане въ настоящата сесия на окрѣжния сѣвѣтъ, който слѣдъ като даде мнѣнието си на всѣкое отъ тия заявления отдѣлно ще ги представите въ Министерството заедно съ вашето заключение, за да се испроводятъ своеврѣменно въ Народното Събрание, което има да се произнесе окончателно по тѣхъ.

При разглежданието на тия и подобни тѣмъ заявления окрѣжнитѣ сѣвѣти трѣбва да има предъ видъ интересѣтъ на населението за да се не появяватъ отново оплаквания и неудоволствия отъ страната му.

София, 11 ноемврий 1883 година.

Министръ: Д. Цанковъ.

Главенъ секретаръ: Петковъ.

И. д. началникъ на отдѣлението: С. Теневъ.

НЕОФФИЦИАЛЕНЪ ДЪЛЪ.

ИЗЛОЖЕНИЕ

върху

дѣйствиата ми въ г. Вратца по прекратяване епидемията Scarlatina.

Слѣдъ пристиганьето ми въ Вратца на 2 октомврий н. г. вечеръ, първата и най-главната ми грижа бѣше, да си доставя колкото е възможно по-точни свѣдѣния върху началното появление, течението и характерѣтъ на въпросната епидемия и върху взетитѣ и предложенитѣ противъ нея, до моето дохождане. мѣрки.

За постиганьето на тая цѣль, счетохъ за най-практично да се обрнѣмъ отдѣлно къмъ по-личнитѣ граждани, къмъ духовенството и лѣкаритѣ г. г. Зоринъ, Кушинъ и Дръ Черенъ, отъ които само първитѣ прибивава постоянно въ г. Вратца. Намирамъ при този случай за справедливо да споменѣмъ и г. окр. управителъ Иванова, който има добрината да ми достави и съобщи тоже важни данни по въпросѣтъ за епидемията.

За по-ясно изложение на дѣлото, мисля, че не само не е излишно, но даже е и необходимо нужно да очертаѣмъ вкратцѣ мѣстоположението на градѣтъ.

Г. Вратца е расположенъ на самото подножие на балканѣтъ, който образува тукъ съ два клона единъ жгълъ, по-малкото рамо на когото ограничава градѣтъ отъ къмъ сѣверъ, а по-голъмото отъ къмъ западъ, така щото Вратца остава отъ къмъ истокъ и югъ отворена, границитѣ на градѣтъ образуватъ единъ неправиленъ четворожгълникъ, презъ когото тече, успоредно съ западната страна, една малка рѣкичка; тѣзи отдѣла тѣй наречената циганска махала отъ сѣщитѣ градъ Вратца, която се дѣли административно на 4 полицейски участъци, а по старому на слѣдующитѣ по-главни махали:

- 1) Скакля (къмъ Орханийското шосе).
- 2) Кемеръ (до Скакля, подъ самата пола на сѣверния клонъ отъ балканѣтъ).
- 3) Срѣдня махала.
- 4) Долня " | наредъ една по друга подъ кемеръ.
- 5) Харманъ " | край рѣката.
- 6) Х. Тошева м. (въ южната посока отъ Скакля).

7) Ханъ „ { между Скакля и Х. Тошева м. отъ
8) Статкова „ { една страна и Кемеръ, Срѣдня,
9) Керхана „ { Долня, м. и Харманъ отъ друга.
Градъ Вратца има около 2,250 къщи и 12,000 жители, отъ които приблизително 3,000 се считатъ на възраст отъ 1—10 год., на всѣка къща се падатъ слѣдователно срѣдне число по 5 души.

Населението се занимава почти исклучително съ търговия и винарство. Главната имъ храна е козѣто мѣсо. Вината, които се произвеждатъ тукъ въ забѣлжително количество, се консумиратъ най-вече въ самиятъ градъ.

Питейната вода се докарва чрезъ особенъ водопроводъ отъ балканътъ и е отъ най-добро качество. Къщитѣ сж по-голѣмата частъ двуетажни съ каменна основа; горнитѣ етажи, собственитѣ жилища, се зидатъ обикновенно съвсѣмъ легко (отъ греди, плетъ, калъ); стаитѣ сж доста пространи, дюшметата отъ прѣстъ.

Споредъ свѣдѣнията, които получихъ отъ нѣкои лични граждани, за първи пѣтъ болестъта Scarlatina се появила презъ м. мартъ въ махалата Скакля и то въ най-крайната частъ на градътъ въ жгълчето къмъ Орханьското шосе, близо до вехтитѣ турски гробища, гдѣто въ една къща умрѣли 4 дѣца.

Споредъ тѣзи источники болестъта е била отъ начало ограничена само върху това мѣсто, което нѣкакъ си естествено е отдѣлно отъ другата частъ на градътъ. Попослѣ презъ м. априлий болестъта се появила и по други части на градътъ, именно наредъ въ махалитѣ Кемеръ, Харманъ, Статкова, въ които три махали тя върлувала презъ май и юний въ равно силенъ и доста голѣмъ размѣръ; сжщеврѣменно сж показали, както увѣряватъ, спорадически случаи отъ Scarlatina или само отъ гърлоболъ, и въ останжилитѣ махали на градътъ. Презъ юлий болестъта достигнѣла въ горѣреченитѣ три махали кулманационната си точка и чакъ кждѣ краятъ на мѣсецътъ смъртнитѣ случаи се понамалили; но при всичко това тя върлувала и презъ августъ и септемврий съ мѣнлива острота, при това е забѣлжително, че презъ тѣзи мѣсеци болестъта изискала сега най-много жъртви отъ махалитѣ Керхана и Долня. Въ Ханъ-махала и Х. Тошева болестъта се е показала презъ всичкото това врѣме само спорадически.

Отъ сжщиятъ источникъ се увѣдомихъ, че Скарлатината за първи пѣтъ се появила въ с. Горне-Пещене (22 кл. отъ Вратца) още презъ юлий минжлата год., преминанѣла послѣ въ с. Баница (15 кл. отъ Вратца) и се спрела въ с. Мраморенъ, близо до самиятъ градъ.

Свѣдѣнията, които получихъ отъ духовенството се съвпадатъ почти съвършено съ горнитѣ.

Споредъ свѣдѣнията на г. Зорина, окр. лѣкаръ, Скарлатината наистина се е появила начално въ м. Скакля, но не презъ марта, а презъ априлий, въ която махала тя е върлувала доста силно, а спорадически е била сжщеврѣменно распространена изъ цѣлиятъ градъ.

Лѣкаритѣ г. г. Зоринъ, Кушинъ и Д-ръ Черенъ почти еднообразно съобщаватъ, че първоначалнитѣ симптоми сж указвали на гърлоболъ въ видъ на Angina Scarlatinosa или Angina Diphteritica; послѣдната имъ дала поводъ да предполагатъ, че въ градътъ се е развила въ едно и сжщо врѣме двойка епидемия, именно: Diphteritis и Scarlatina.

Отъ събравшитѣ се, на 3 октомврий н. г. въ домътъ на г. окр. лѣкаръ Зорина, г. г. лѣкари Кушинъ и Д-ръ Черенъ, г. градский кметъ Цвѣтковъ, г. окр. управитель Ивановъ, азъ се увѣдомихъ върху всичко станжло, тѣй и върху мѣрkitѣ, които били взети за прекратяване на болестъта отъ самото начало и до сега, и които състояли въ мѣстни дезинфекции, изолирвание болнитѣ отъ здравитѣ, обявления въ видъ на съвѣти къмъ населението;—прикомандирование на г. Д-ръ Чобановъ, и по-послѣ на г. Д-ръ Казацки въ Вратца, учреждение врѣменна болница по съвѣтътъ на г. Генералъ-Инспектора Д-ръ Гримма, и найсетнѣ назначение една специална санитарна комиссия, състояща отъ окр. управитель, окоп. началникъ, градский кметъ, архиерейский намѣстникъ, предсѣдателя на окр. съвѣтъ, драгунский началникъ и г. Зорина. Въ послѣдне врѣме се командироваж и докторитѣ Кушинъ и Черенъ въ Вратца.

Санитарната комиссия въ нѣколко засѣдания рѣшила покрай друго да се раздадѣтъ двѣ хиляди лева на бѣднитѣ страдавши. Но при всичко населението преувеличавало даже числото на смъртнитѣ случаи и увѣрявало, че поменжтата епидемия не само че върлува постоянно въ равномерна сила, но че тя отъ день на день все повече се усила. Г. Д-ръ Зоринъ съ равнодушно постоянство продължавалъ да разгласява, че епидемията презъ всичкото врѣме на сжществуванieto си е имала сжщия характеръ и сжщата сила.

Още при пристиганието ми докторитѣ Зоринъ, Кушинъ и Черенъ ми съобщихъ, че въ градътъ имало по настоящемъ само седемъ тѣмъ познати случае отъ Scarlatina и че населението кривало болнитѣ си.

Като се постаряхъ да се увѣдомѣ, кое най-главно е заставило населението отъ да не указва на болнитѣ си, узнахъ, че причинитѣ трѣбва да се търсятъ въ слѣдующето:

Окржжний лѣкаръ въ ревностното изпълнение на службата си много строго е прислѣдвалъ двѣ тѣй наречени „хикимчета“, останжли наследственно още отъ блаженитѣ турски врѣмена.

Тѣзи хикимчета, на име Салчо Цвѣтковъ и Кръстьо Канджийский, се наслаждаватъ, за удивление, и до сега съ голѣмо довѣрие при Вратчанското население, което се обръща въ всѣкой случай на разболевание почти постоянно къмъ тѣхъ.

Д-ръ Чобановъ при своята миссия въ Вратца, вѣнъ отъ взетитѣ за прекратяване на епидемията цѣлесобразни мѣрки е послѣдвалъ съ сжщата енергия примѣрътъ на окр. лѣкаръ Д-ръ Зорина, относително прислѣдванието на двѣтѣ хикимчета.

Командировката на Д-ръ Казацкий, при всичкитѣ негови добри желания, строги распореджания, учреждение врѣменна болница, по съвѣтътъ на присѣтствующийтъ тогава въ Вратца г. Генералъ-Инспекторъ Д-ръ Гримма, насилственното (съ помощъта на драгуни) прекарвание на болнитѣ дѣтца въ нея, е имала за жалостъ противоположенъ отъ предполагаемиятъ резултатъ. Тѣзи строги несобразни съ навицитѣ на простодушното суевѣрно население мѣрки, отнѣманъето на болнитѣ дѣтца отъ рѣцѣтъ на родителитѣ имъ и послѣ хитруванията и тайнитѣ увѣщания на прислѣдванитѣ хикимчета, расклаптили съвършено, и така слабото довѣрие на население къмъ лѣкаритѣ, а особно къмъ г. окр. лѣкаръ Зорина, който никога не е знаялъ да си спечели симпатията на гражданиитѣ, и така е станжлъ косвенно причина, нуждающитѣ се да крижѣтъ дѣтцата си и да не сж обръщѣтъ къмъ него, а къмъ разни врачки, баби, хикимчета, шарлатани и шарлатанки, които, за голѣма жалостъ, въ много случаи сж били прямитѣ виновници на смъртъта на значително число нещастни дѣца.

Предъ видъ на такива обстоятелства населението не е искало и не е могло да даде внимание на добритѣ за всеобщо знание публикувани съвѣти. За по-голѣма ясность на казаното до сега, считамъ за нужно да приведеж слѣдующитѣ статистически данни:

Споредъ доставенитѣ менъ отъ г. Зорина списъкъ умрѣли:

Презъ мѣсецъ май	4	дѣца
„ „ юний	7	„
„ „ юлий	13	„
„ „ августъ	12	„
„ „ септемврий	12	„
Нему не явени, случайно узнати случаи	6	„
Всичко	54	дѣтца

Споредъ списъкъ на духовенството умрѣли отъ гърло

Презъ мѣсецъ марта	25	дѣца
„ „ априлий	26	„
„ „ май	25	„
„ „ юний	20	„
„ „ юлий	33	„
„ „ августъ	39	„
„ „ септемврий	38	„
До 3 октомврий	13	„
Всичко	219	дѣтца

Трѣбва да забѣлѣжж при това, че въ послѣднийтъ списъкъ не фигуриратъ още смъртнитѣ случаи отъ тия болести, които ведно и послѣ Скарлатината сж се явили, изключая гърловитѣ болести, и отъ които, споредъ увѣренята на духовенството, е имало отдѣлно около 100.

Още по-осязателно говорятъ двѣтѣ различни сумми, ако се приведжтъ въ проценти; споредъ тѣхъ излиза, че г. Зоринъ знае само за една смъртностъ отъ 0.45%, когато духовенството регистрира 25% т. е. 5.5 пѣти повече.

За голѣмо съжаление трѣбва да констатирамъ още, че списъкъ за разболевшитѣ се въобще отъ Скарлатина не съществува никакъвъ, затова не ще е възможно да се опредѣли точно, както се опредѣлява това навредъ, качеството на епидемията само по процентътъ на смъртността.

Ако се предположи за приблизително вѣрно, че числото на дѣцата отъ 1—10 години въ Вратца е 3,000, то споредъ списъкътъ на духовенството излезва, че 10% сж умрѣли; предположимъ ли нататъкъ, че половината отъ всичкитѣ дѣтца, т. е. 1500 сж се разболѣли отъ скарлатина, то ще получимъ огромното число 20 умрѣли на 100 болни.

Пропорционалността на смъртнитѣ случаи не е еднаква въ всичкитѣ епидемии отъ Скарлатина, а мѣнява крайно често, така щото даже въ нѣкои тѣй наречени доброкачественни епидемии смъртността се показва до 5% отъ разболевшитѣ се, а въ нѣкои лошекачественни отъ 20—25%.

И наистина, нито една отъ инфекциознитѣ екзантеми не отстъпва, както е извѣстно, толкова често отъ своятъ основенъ типъ като Скарлатината. Тя е въобще най-мѣнлива отъ всичкитѣ инфекциозни болести, както въ отношение къмъ признацитѣ, тѣй и относително течението си, така щото е невъзможно да се наброятъ всичкитѣ различия и видове, и да се опредѣли положително мѣнливостта ѝ па да оставимъ даже въ разнитѣ епидемии, но и въ една и сѣща епидемия, както напр. въ Вратчанската.

Споредъ свѣдѣнията на г. г. лѣкаритѣ и по моитѣ собствени наблюдения на случаитѣ, които ми се показаж въ Вратца, болестта се е манифестирала начално въ по-голямъ брой съ гърлоболъ въ видъ на „Angina Scarlatiposa“ (Tonsillitis parenchymotosa Suppurativa postcademque gangrenosa или отъ самото начало като „Angina Diphtheritica“), така щото смъртта е послѣдвала често още преди да се яви сипаницата.

Такива именно случаи, както казахъ и по-горѣ, сж дали поводъ на тукашнитѣ лѣкари да предположжтъ два вида епидемия, Scarlatina и Diphtheritis; но предъ видъ на това, че при сжщеврѣменна епидемическа конституция на нѣколко лица обитавши сжщото мѣсто, ако и да сж се разболевали нѣкои само отъ гърлоболъ (дивтеритъ) безъ проявление на сипаница и безъ послѣдование олупване на кожата (дезквамация), пакъ неправилно би било да се предполага двойна епидемия. Неуспоримо е, споредъ менъ, че и тѣзи случаи трѣбва да се считатъ за Scarlatina, но само за Скарлатина sine exanthemate.

Отъ случаитѣ, които лично наблюдавахъ въ Вратца, имахъ само 1 *S. laevis*, 3 случая *S. laevigata* и по единъ случай отъ *S. miliaris* и *S. Septica (haemosshagica)*. Два случая само видѣхъ отъ *S. sine exanthemate* съ *Angina diphtheritica* и двата съ леталенъ исходъ.

За издирване на тѣзи случаи единствено има да благодаря на г. г. Салчи Цвѣтковъ и Кръстьо Ханджийский. Единственното дѣйствително средство за прекратяване и унищожаване тѣзи опасна болестъ е, споредъ менъ, строгото и съвѣстното изолирване още отъ начало кжщята или мѣстата (домъ, село, градъ), гдѣто има болни и прекъсване съобщенията съ незаразени предѣли въ продължение на най-малко 40 дена (предполагамъ най-дълъгъ инкубационенъ срокъ), но за злощастие, по хуманно-политически, търговски и много други още причини не се привождатъ това средство въ изпълнение.

Относително характерътъ на епидемията нека ми бжде тукъ позволено да забѣлѣжж, че една доброкачественна епидемия Scarlatina въобще менъ не е позната; тя даже и въ спорадическото си появяване сир. ендемически е съсипателна за нещастнитѣ, които сполѣти.

Тѣй като не бѣ възложенъ и мислимъ карантиненъ способъ, то счетохъ за принципаленъ дѣлгъ да доставжж нужднийтъ санитаренъ персоналъ и да въстановжж преди всичко довѣрието на населението къмъ лѣкаритѣ г-да Зоринъ и Д-ръ Черенъ. Помолихъ окр. управителъ, да обяви на населението повторно, какви мѣрки трѣбва да се взематъ за предпаза, и съставихъ слѣдующийтъ протоколъ, когото подписахъ, освѣнъ мене, окр. управителъ Ивановъ, г. г. лѣкаритѣ: Зоринъ, Кушинъ, Черенъ, кметъ Цвѣтковъ, и председателя на окр. Съвѣтъ Анковъ.

Протоколътъ гласи:

Днесъ, на 4 октомври 1883 год. долуподписанитѣ, събрани въ окр. Вратчанско управление, като разисквахъ върху съществуващата въ г. Вратца епидемия Scarlatina Diphtheritis и като взеха предъ видъ числото на разболевшитѣ се и умрѣлитѣ за цѣлото врѣме на нейното съществуване, и че слѣдователно, епидемията мина острийтъ си периодъ и е станала, тѣй да се рече, хроническа, поставихъ:

1) наблюдаване принципътъ на изолирване здравитѣ отъ болнитѣ;

2) дезинфекциране цѣлийтъ градъ, даже на правителственни разноски, еженедѣлно веднажъ за водитѣ и боклуцитѣ въ кжщята, гдѣто нѣма болни, и ежедневно дезинфекциране кжщитѣ, гдѣто има болни и видѣло (радикално) дезинфекциране кжщата, дрѣхитѣ и пр. гдѣто има умрѣли;

3) затваряние и класнитѣ училища до второ распреждане;

4) необходимостъ за назначаване даже на правителственни срѣдства единъ постояненъ градски лѣкаръ;

5) точно и съвѣстно наблюдаване полицейскитѣ гигиенически правила, и

6) сжщо се препоржчва и за окръгътъ.

(Слѣдватъ подписитѣ).

Като се убѣдихъ напълно, че населението почва да има пакъ довѣрие въ Д-ръ Черенъ, че препоржчанитѣ въ протоколътъ наставления и мѣрки ще се наблюдаватъ отъ самото население, като неполучихъ въ послѣднитѣ дни на прибиването ми въ Вратца свѣдѣния за нови заболѣвания, като успокоихъ най-сетнѣ населението, азъ, съгласно даденото менъ право, освѣнъ устнитѣ съвѣти, дадохъ г-ну Д-ру Черену, преди да тръгнж, слѣдующитѣ писмени наставления:

Г-нъ Докторе!

Съгласно даденото менъ отъ Медицинското управление подъ No. 3161 право за даване наставления по прекратяване съществуващата въ г. Вратца епидемия, скарлатина, която, за злочестъ на населението, не е престанала да върлува, напротивъ ежедневно изисква нови жъртви, така щото нейнийтъ хроничимъ сир. тихъ характеръ е несъмнителенъ и предъ видъ на мѣстното обстоятелство, споредъ което населението скриваше разболѣвшитѣ се дѣца, както и предъ видъ на това, че градътъ е распрѣснатъ на едно голѣмо пространство и че на единъ докторъ е физически невъзможно да упражнява свойтъ надзоръ на всѣкадѣ особено и на всичко изъ общо, то за необходимо съчитамъ, въ допълнение на извѣстнитѣ вамъ въ 2 колегиални събрания зети мѣрки, още слѣдующето да ви съобщж. Да опитате постоянно при другитѣ отъ васъ употребяеми средства, при отъ гърлото страдашитѣ, туширване фарингсътъ съ абсолютенъ алкохолъ (Spir. vin. absolut.) въ леги случаи всѣки часъ, въ по тѣжкитѣ—всѣки 20 мин. по веднажъ, най-практично съ една шарпийна пиндла (на една клечка вързанъ тефтикъ), която лесно се прави и не коштува много.

Най-предпочтително е, г-не д-ре, вие сами да си доставите извѣстно количество такива четкички отъ суммитѣ за дезинфекция и да ги раздавате гдѣто слѣдва.

Да употребявате още при всѣкой случай съ ларингсална complicация инхалации съ варена вода (Aqua Caleis) по 5—10 минути нѣколко пѣти презъ деньтъ.

Да се распоредите и да замолите надлѣжната власть да назначи врѣменно г-да Кръсто Ханджийски и Салчо Цвѣтковъ, които се ползватъ съ достатъчно реноме въ

тукашното население като помощници съ една умѣрена заплата. Това е толкова по нужно, защото съ формалното назначение на двамата помянати г-да, много злоупотрѣбления и престѣпления ще се прекратятъ и издирване случаитѣ ще се улѣсни. Съ това тѣ ще бждатъ същевременно, подъ вашиятъ прякъ и постояненъ надзоръ.

Като обичамъ да вѣрвамъ че и вие ще бждете дълбоко проникнати въ горѣказанитѣ, принасямъ ви моитѣ коллегиялни поздравления и съмъ . . . . .

На конецъ считамъ за свой дългъ да съобщя още, че г-нъ управителъ Ивановъ, по мое предложение, се е распоредилъ вече съ особно окръжно и е настоялъ щото на вредъ въ окръгътъ, при всѣка къща да се направятъ врѣмenni нуждници прости дупки отъ 1 метръ дълбочина 1 м. дължина и 20 сантиметра широчина, и при всѣко изпражняване, екскрементитѣ да се посипватъ съ прѣстътъй като е познато, че прѣстъта е най-добриятъ дезинфекторъ.

Не помалка благодарностъ трѣбва да заявя и г. генералъ-инспектору д-ръ Гримму, за неговата похвална енергия, въ която той исходатайствова тутакси, на моитѣ телеграфически отношения, отъ правителството 2000 лева за дезинфекционна цѣль и 1000 лева помощъ за издържане градскитѣ лѣкаръ въ Вратца.

София, 12 октомврий 1883 година.

Д-ръ: А. Шишмановъ.

Телеграфически Депеши

на „Държавенъ Вѣстникъ“.

(Агенция „Хавасъ“.)

Парижъ, 16 ноем. Натоварената отъ камарата коммисия да изучи исканъето кредита за експедицията въ Тонкинъ е одобрила отговора отъ Франция на Китайскитѣ меморандумъ. Тя е приела кредита деветъ милиона франка.

Г. Жуль Ферри извѣстилъ коммисията, че той ще продължава да праги прегори съ Китай. Той е извѣстилъ още, че се испроваждатъ за подкрѣпление въ Тонкинъ 6000 человекъ.

Споредъ послѣднитѣ извѣстия отъ генерала Курбета съ дата 5/17 ноемвр. войскитѣ сж съсредочавали за да нападнжтъ Бак-нимъ. Вѣроятно е прочее че дѣйствиата сж вече захванжти.

Римъ, 16 ноем. Вѣстника „Opinione“ казва, че има вѣроятностъ какво Баронъ Бланъ ще се назначи Италиански министръ въ Мадридъ намѣсто графа Греппи, който е назначенъ за посланикъ въ Петербургъ.

Бѣлградъ, 16 ноем. Г. Гарашанинъ се назначи Сръбски министръ въ Виенна.

Лондонъ, 17 ноем. „Morning Post“ увѣрява, че Лордъ Гранвилъ е испроводилъ телеграмма до Лордъ Лиона, Английскитѣ посланикъ въ Парижъ, относително едно Английско посрѣдничество за Тонкинскитѣ работи, слѣдъ като се споразумѣе съ Берлинското, Санкт-Петербургското и Вашингтонското правителства.

Говори се, че между г. Лессепсъ и англичанитѣ владѣтели на кораби въ скоро врѣме ще се постигне едно споразумѣние.

Парижъ, 17 ноемвр. Въ депутатската камара по г. Клемансовото искание да направи запитване върху Тонкинскитѣ работи, г. Жуль Ферри поиска да се отложи запитванието за когато ще се разисква върху кредититѣ за експедицията. Тогава всички документи досежни до тоя въпросъ, ще бждатъ обнародвани въ Жълтата Книга, и камарата ще има възможностъ да изучи тоя въпросъ въ всичкитѣ му подробности.

Г. Жуль-Ферри пробавя че Китайскитѣ меморандумъ не е билъ знакъ на прекъсване а точка отъ която могатъ да се подкачатъ нови преговори. Предложението на г. Жуль-Ферри се прие съ 308 гласа противъ 195.

Каиро, 18 ноем. Отъ 600 жандарми Египтяни, испроводени за Суакъмъ, 260 сж избѣгали преди да стигнжтъ въ Суезъ.

Парижъ, 18 ноем. Една телеграмма отъ генерала Курбе отъ 11/23 ноемврий извѣстява, че приготовленията за атаката сж вече свършени. Тая телеграмма потвърдява, че 2000 Китайци на 5/17 ноемврий атакували Хаид-цунгъ, но били отблъснжти, като оставили 200 мъртви.

Увѣряватъ, че силитѣ подкрѣпаватъ въ Лондонъ, предложението на Турция да испроводи войска въ Суданъ.

Софийска първокласна болница.

Седмична вѣдомость за движение на числото на болнитѣ отъ 6 ноемврий до 13 ноемврий 1883 год.

Общественно положение родъ на болестъ	На 6 ноемвр. 1883 имаше		Презъ седмицата						На 13 ноемвр. 1883 оставатъ	
	м.	ж.	Дойдоха		Оздравѣха		Умрѣха		м.	ж.
			м.	ж.	м.	ж.	м.	ж.		
Военни	15	—	—	—	7	—	—	—	8	—
Граждански безъ плата . . .	30	11	10	4	16	2	—	2	24	11
Граждански съ плата	7	10	1	2	4	4	—	—	4	8
Всичко	52	21	11	6	27	6	—	3	36	19

Въ това число съ епидимически и заразителни болести.

Тифъ (Typhus)	1	1	1	—	1	—	—	1	1	—
Ситна шарка (Morbilli) . . .	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Дифтеритъ (Angina Dyphterica)	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Чървенъ вѣтръ (Erysipelas) .	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Венерически (Morbi venerici) .	6	8	2	—	3	3	—	—	5	5
Бдра шарка (Variola)	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Крупъ (Croup)	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Дизентерия (Dysenteria) . . .	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Скарлатина (Scarlatina)	—	1	—	1	—	—	—	—	—	2
Всичко	7	10	3	1	4	3	—	1	6	7

Старшии врачъ: Д-ръ Шишмановъ.

За надзорникъ: Ц. Ганчевъ.

Провадийскитѣ мировий сждия.

РЕЗОЛЮЦИЯ.

Въ името на Негово Височество Александръ I-й Князь Българскитѣ, Провадийскитѣ мировий сждия, Г. В. Киверскитѣ, на 8-й септемврий 1883 год. разгльда въ сѣдебно публично засѣдание гражданското дѣло подъ No. 524 отъ 1882 год. по искътъ на Провадийскитѣ жителъ Ибрахимъ Исуфовъ, съ бившиятъ си съжителъ Мехмедъ Паша-оглу, сега живущъ въ Мала-Азия, за (195) сто деветдесетъ и петъ лева, и на основание ст. 115, 116, 103, 71, 68, 125 и 132 отъ гражданското сждопроизводство, и ст. 971 отъ Вр. Сѣдеб. Правила,

Задочно опредѣли:

Осжжда отвѣтникътъ Мехмедъ Паша-оглу да заплати на истецътъ Ибрахимъ Исуфовъ сто деветдесетъ и петъ (195) лева заеднсъ лихвитѣ имъ по 1% отъ 23 августъ 1882 год. до привожданието въ изпълнение на това рѣшение (29 лева и 55 ст.) за прошение, правос водение на дѣлото и за обнародване призовката въ „Държавенъ Вѣстникъ“ броеве 131—133 отъ 1882 год., а така също и всичкитѣ други разноски, които има да послѣдватъ по това рѣшение.

Това рѣшение е неокончателно и същото подлѣжи на апшелъ въ единъ-мѣсеченъ срокъ отъ трикратното му публикуване въ „Държавенъ Вѣстникъ“.

Провадия 8 септемврий 1883 год.

Мировий сждия: Г. В. Киверскитѣ.

Отъ Върховний Кассационенъ сждъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 361.

Гражданското отдѣление на Върховний Кассационенъ Сждъ, обявява на интересующитѣ се страни и лица, че въ сѣдебното му засѣдание отъ 30 текущитѣ мѣсець ноемврий, назначено е за разгльждане търговското дѣло, № 400 по описа на Янко С Ковачевъ, изъ София, съ Х. Дановъ, за съдружески смѣтки.

Секретаръ: Ив. Дабовски.

Софийско окръжно управление.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 12463.

Софийското окръжно управление извѣства господа интересующитѣ се, че на 10-й декемврий въ 10 часа ще стане въ помѣщенieto му публиченъ търгъ съ тайна конкуренция, за доставянieto на 106 мундири, 107 панталони, 220 шинели, 107 калпаци, 117 фуражки и 220 качулки за Софийскитѣ градски полицейски стражари, споредъ формата означена въ чл. 161 отъ устава за полицейската стража.

Исканий залогъ е 750 лева.

София, 10 ноемврий 1883 година.

Управителъ: Г. Вълчановъ.

Секретаръ: М. П. Грековъ.

2—(1272)—3

Софийско град. общ. управление.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 3854.

Софийското градско общинско управление обявява съ настоящето за знание, че въ помѣщенieto му, на 12 идущий м. декемврий на 2 часа следъ пладнѣ, ще се открие търгъ съ явна конкуренция за отдаване въ прекупъ за идущата 1884 година сбора отъ подпечатването върноститѣ на мѣрките за вмѣстимостъ, тяжесть и дължина въ гр. София.

Депозитъ ще се иска отъ 100 лева.

Подробнитѣ условия могатъ да се видятъ въ всѣки присѣственъ день и часъ въ канцеларията на общинското управление, отъ 20 текущия ноемврий насѣтнѣ.

София, 10 ноемврий 1883 година.

Кметъ: Н. Сукнаровъ.

Секретаръ: Гр. Т. Гладиевъ.

2—(1280)—3

ОБЯВЛЕНИЕ.

№ 3855.

Софийското градско общинско управление обявява за знание, че въ помѣщенieto му на 7 идущий м. декемврий, на 2 часа следъ пладнѣ, ще се открие търгъ съ тайна конкуренция за отдаване въ прекупъ за идущата 1884 година сбора отъ право-продаване едъръ добитѣкъ (интизабъ), въ Столицата.

Депозитъ ще се иска отъ 1400 лева.

Подробнитѣ условия могатъ да се видятъ въ всѣки присѣственъ день и часъ въ канцеларията на общинското управление, отъ 20 текущия ноемврий насѣтнѣ.

София, 10 ноемврий 1883 година.

Кметъ: Н. Сукнаровъ.

Секретаръ: Гр. Т. Гладиевъ.

2—(1281)—3

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 3856.

Софийското градско общинско управление обявява съ настоящето за знание, че въ помѣщенieto му, на 8 идущий м. декемврий, на 2 часа следъ пладнѣ, ще се открие търгъ съ тайна конкуренция за отдаване въ прекупъ за идущата 1884 година сбора отъ мѣрките и теглилитѣ (кантарие), въ Столицата.

Депозитъ ще се иска отъ 620 лева.

Подробнитѣ условия могатъ да се видятъ въ всѣки присѣственъ день и часъ въ канцеларията на общинското управление, отъ 20 текущия ноемврий насѣтнѣ.

София, 10 ноемврий 1883 година.

Кметъ: Н. Сукнаровъ.

Секретаръ: Гр. Т. Гладиевъ.

2—(1282)—3

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 3857.

Софийското градско общинско управление обявява съ настоящето за знание, че въ помѣщенieto му, на 13 идущий м. декемврий, на 2 часа следъ пладнѣ, ще се открие търгъ съ явна конкуренция за отдаване въ прекупъ

за идущата 1884 година сбора отъ подпечатването на игралнитѣ карти въ Столицата.

Депозитъ ще се иска отъ 50 лева.

Подробнитѣ условия могатъ да се видятъ въ всѣки присѣственъ день и часъ въ канцеларията на общинското управление, отъ 20 текущия ноемврий насѣтнѣ.

София, 10 ноемврий 1883 година.

Кметъ: Н. Сукнаровъ.

Секретаръ: Гр. Т. Гладиевъ.

2—(1283)—3

ОБЯВЛЕНИЕ.

№ 3858.

Софийското градско общинско управление обявява съ настоящето за знание, че въ помѣщенieto му, на 9 идущий м. декемврий, на 2 часа следъ пладнѣ, ще се открие търгъ съ тайна конкуренция, за отдаване въ прекупъ за идущата 1884 година сбора отъ право-клание добитѣкъ (канъ парасж), въ столицата.

Депозитъ ще се иска отъ 757 лева 50 ст.

Подробнитѣ условия могатъ да се видятъ въ всѣки присѣственъ день и часъ въ канцеларията на общинското управление, отъ 20 текущия ноемврий насѣтнѣ.

София, 10 ноемврий 1883 година.

Кметъ: Н. Сукнаровъ.

Секретаръ: Гр. Т. Гладиевъ.

2—(1284)—3

Габровска митница.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 454.

Съгласно предписанието на Министерството на Финанситѣ отъ 25 того, подъ №. 26620 и чл. 8 отъ митарственний уставъ, Габровската митница съ настоящето обявява за всеобщо знание, че отъ 1-й януарий идущата 1884 година, находящия се подъ нейно вѣдомство митар. пунктъ „Плачковски-ханища“ се закрива, като се преобрѣща на митар. постъ и въ сѣщото врѣме при гр. Тръвна се открива нова митница, подъ название „Тръвненска“.

Въ района на новооткриваемата митница ще се присъедини и Циперанский (Райковский) митар. пунктъ, сега подвѣдомственъ на Буйновската митница.

Габрово, 29 октомврий 1883 година.

Управителъ: С. Поповъ.

Писаръ: Т. Ивановъ.

2—(1260)—4

Царибродска митница.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 778.

Управлението на Царибродската митница честь има да увѣдоми почитаемата публика, че на 28 ноемврий т. г. часа отъ 9 до 12 предъ обѣдъ и отъ 2 до 4 вечеръ, въ помѣщенieto и ще се произведе публиченъ търгъ, на слѣдующитѣ долужабѣлвани конфискувани стоки:

- 12 оки баруть.
- 5 антерии.
- 5 язми калемжари.
- 2 чифта обуца прости.
- 1 ока и 150 драма бакъръ.
- 1 кутия цигари.
- 1 кутия кафъ кибритъ.
- 3 престилки женски.
- 17 ремици, сарачко издѣлие.
- 100 аршина платно домашно.
- 2 $\frac{1}{2}$ оки кафе.

Умоляватъ се онѣзи господа, които би желали да купятъ отъ горѣказанитѣ стоки, да се явятъ въ канцеларията на митницата за надаване.

Царибродъ, 7 ноемврий 1883 година.

Управителъ: П. Георгиевъ.

Секретаръ: Т. Димитровъ.

2—(1273)—2

Ломский сждебенъ приставъ.

ПРИЗОВКА

№ 527.

До г-на Ибраимъ Бей Пашаджикъ живущъ въ Цариградъ (Турция), бивший житель на Берковица, чрезъ настоящето се призоваватъ да се явите лично или чрезъ повѣренникъ, въ канцеларията ми въ г. Берковица, за да предадете на Юрие Амди-Бегова, чрезъ настояника и Сулюманъ Кадиский отъ г. Берковица, една пета частъ отъ имуществата на чифлика Охридский и Палилола, и да заплатите разноснитѣ 223 лева, и 45 ст. съгласно съ изпълнителний листъ №. 241 отъ 26 януарий 1883 год. издаденъ отъ Вратчанский окръженъ сждъ, противъ васъ.

Слѣдъ трикатното обнародване на настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“ и до 61 день ще се постъпи съгласно ст. 433 отъ Врѣменнитѣ Сждебни Правила.

Берковица, 2 септемврий 1883 год.

Сждебенъ приставъ: Д. Чомовъ.

2—(1017)—3

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1496.

Видинското градско общинско управление, съгласно постановлението на градско общинский сѣвътъ отъ 18 октомврий т. г. подъ №. 100, чрезъ настоящето си честь има да съобщи за всеобщо знание на Г. г. интересующитѣ се, че на 14 идущий м-ць декемврий т. г. въ 3 часа по пладнѣ, въ залата на сждето управление ще се произведе окончателенъ публиченъ съ издаване търгъ, за отдаването подъ наемъ, за презъ идущата 1884 година доходѣтъ отъ правото по 2% отъ продажбата на едрия добитѣкъ на пазаря (интизипа) въ г. Видинъ.

Желающитѣ да взематъ участие въ търга могатъ да прегледатъ условията въ канцеларията на сждето управление всѣкирневно освѣнъ въ неприсѣственнитѣ дни.

Видинъ, 10 ноемврий 1883 година.

Кметъ: С. А. Бахчовановъ.

Секретаръ: И. Петровичъ.

2—(1296)—3

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1480.

Царибродското градско общинско управление съ настоящето си честь има да извѣсти за знание, че на 20 идущий мѣсець декемврий въ 2 часѣтъ слѣдъ пладнѣ, въ помѣщенieto му, ще отдаде въ прекупъ съ публиченъ акционенъ търгъ, за врѣме отъ 1-й януарий до 31 декемврий 1884 година, слѣдующитѣ си приходи:

- 1) сбора за право отъ кланье добитѣкъ.
- 2) сбора отъ колата и коньетѣ, които влизатъ въ града.
- 3) сбора отъ мѣрките и теглилитѣ.
- 4) сбора отъ право-продаване едъръ добитѣкъ.

Желающитѣ да надаватъ, могатъ да се явятъ въ управлението всѣки день презъ работнитѣ часове, дѣто ще могатъ да се извѣстятъ за подробнитѣ условия.

Царибродъ, 11 ноемврий 1883 год.

Кметъ: Ташко Гоговъ.

2—(1291)—3 Секретаръ: Г. Тишиновъ.

ИЗВѢСТІЕ

56.

Прогорѣлското общинско управление има честь да извѣсти на почитаемата прблика че у селото Прогорѣлецъ (Ломс. окр.) се отваря тържище (пазаръ) на едъръ добитѣкъ.

Дѣйствието на пазарѣтъ става презъ недѣлята: сѣки петѣкъ отъ 12 часа предъ пладнѣ до мръкнало, и всѣка сждбота, отъ сутренята до 12 часа (пладнѣ.)

с. Прогорѣлецъ, 12 ноемврий 1883 год.

2—(1297)—3 За и. д. кметъ: Н. Вълчевъ.